

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 63 ДФЕС (предходен член 56 ДЕО) национална данъчна разпоредба като разглежданата в главното производство, която за целите на възстановяването на данъка върху доходите от капитал изисква от установено в чужбина дружество, което получава дивиденди от капиталови участия и което не достига минималния праг на участие в капитала на съответното дружество съгласно член 3, параграф 1, буква а) от Директива 90/435/ЕИО ⁽¹⁾ (изменена с Директива 2003/123 ⁽²⁾), да докаже с удостоверение от чуждестранната данъчна администрация, от една страна, че то или лица, притежаващи пряко или непряко участие в неговия капитал, нямат възможност да прихващат данъка върху доходите от капитал, или да го приспадат като оперативни разходи или като разходи, свързани с дейността, както и, от друга страна, че такова прихващане, приспадане или пренасяне към следващ период не е осъществено в действителност, при положение че за целите на възстановяването на данъка върху доходите от капитал подобно доказателство не се изисква от местно дружество?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Допускат ли принципите на пропорционалност и на „*effet utile*“ изискването за представяне на посоченото във въпрос по точка 1 удостоверение, при положение че установеният в чужбина получател на дивиденди от т.нар. „малцинствени участия в дружества с разпръсната структура на капитала“ в действителност не може да представи такова удостоверение?

- ⁽¹⁾ Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, 1990 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97).
- ⁽²⁾ Директива 2003/123/ЕО на Съвета от 22 декември 2003 година за изменение на Директива 90/435/ЕИО относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 7, 2004 г., стр. 41; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 118).

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 5 ноември 2020 г. — SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Дело C-582/20)

(2021/C 53/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Cridar Cons SRL

Ответници: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която позволява на данъчните органи, след като издадат акт за установяване на задължения, с който се отказва признаването на правото на приспадане на ДДС за получени доставки, да спрат разглеждането на жалбата по административен ред до приключването на наказателно производство, което би могло да предостави допълнителни обективни данни за участието на данъчнозадълженото лице в данъчната измама?

- 2) Може ли отговорът на Съда на Европейския съюз на предходния въпрос да бъде различен, ако по време на спирането на разглеждането на жалбата по административен ред данъчнозадълженото лице може да се възползва от временни мерки за спиране на последиците от отказа на правото на приспадане на ДДС?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid (Испания),
постъпило на 5 ноември 2020 г. — BFF Finance Iberia S.A.U./Gerencia Regional de Salud de la Junta
de Castilla y León**

(Дело C-585/20)

(2021/C 53/24)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Valladolid

Страни в главното производство

Ищец: BFF Finance Iberia S.A.U.

Ответник: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Преюдициални въпроси

С оглед на разпоредбите на член 4, параграф 1, член 6 и член 7[, параграфи 2 и 3] от Директива 2011/7/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (¹):

- 1) Трябва ли член 6 от директивата да се тълкува в смисъл, че във всички случаи сумата от 40 EUR се заплаща за всяка фактура, при условие че кредиторът е индивидуализирал фактурите в преявените от него искания по административен и съдебен ред, или сумата от 40 EUR се заплаща за всяка фактура във всички случаи дори да е преявено едно общо искане?
- 2) Как следва да се тълкува член 198, параграф 4 от Закон 9/2017, [в който е определен] срок за плащане от 60 дни във всички случаи и за всички договори, като е предвиден първоначален срок от 30 дни за одобрение и още 30 дни за плащане, като се има предвид, че [съображение] 23 от Директивата гласи:

„Дългите срокове за плащане и забавата на плащане за стоки и услуги от страна на държавни органи води до неоправдани разходи за предприятията. По тази причина е целесъобразно да бъдат въведени специални разпоредби по отношение на търговските сделки за доставката на стоки или предоставянето на услуги от предприятия за държавни органи, които по-специално следва да предвиждат срокове за плащане, обикновено ненадвишаващи 30 календарни дни, освен ако [...] изрично е договорено друго и при условие че то е обективно обосновано от специфичното естество или особеностите на договора, като при всички случаи срокът не надвишава 60 календарни дни.“ [?]